XIII-ik évfolyam. 39-ik szám. Köszeg, 1893. szeptember 24-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnap.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ANTAL.
Kiadó és laptulajdonos:
FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkor 81) intézendők.
Nyilttér sora 20 kr. — Hirdetések nagyság szerint.

A királynapok után.

Lezajlottak a királylátás nagy napjai s azokat ma már csak mint elmosódott álomképeket idézzük vissza emlékezetünkbe. Szép, jó volt minden s azért mindenki megelégedését fejezte ki a látottak, tapasztaltak felett. A király maga is ekképen szólt távozása előtt polgármesterünkhöz: *Nagyon meg voltam elégedve.* Csekély tehetségünkhöz mérten tettük meg előkészületeinket és ujjongva fogadtuk királyunkat és fejedelmi vendégeit. Ünnepeket ültünk, tiszteletére a kegyes jó királynak. Nem muszka módon, hanem alatvalói ragaszkodásunk és szeretetünk egész teljével, ugy, a mint azt *Ferencz József*, a népei által imádott király megérdemli. Tisztelettel hajolt meg lakosságunk a király személye előtt, valahányszor csak láthatta. Pedig sokszor részesült ebben a szerencsében. Nem volt szükség sem rendőrre, sem rendfentartóra. A lakosság, miut más alkalommal soha, ezuttal megmutatta, hogy vau finom érzéke és tapintata. Ha nem lett volna, kudarczot vallunk a rend dolgában, mert elégtelennek bizonyult volna az önként kiállott rendfentartó erő. El kell azonban ismernünk, hogy a példás rendnek másik biztositékát a polgári elem köréből kikerült rendezők és rendfentartók nyujtották. A kettő kvadrált; egyik kiegészitette a másikát és csak igy lett az egész azzá, a minek valójában tapasztaltuk, a minek mondta maga a király is.

A sok közül a miniszterek sem feledkeztek meg a dicséretekről. Azoknak is tetszett minden, különösen a város, mely ideigleues fejedelmi szállóhelyül szolgálván, pár napra nekik is hajlékot nyujtott.

Érintkezve az emberekkel, a miniszterek, *Wekerle*, *Fejérvári*, *Hieronymi* és *Tisza* Lajos bepillantást nyerhettek egy vidéki kis város életébe. Ők csodálkoztak, mikor azt hallották, hogy itt szükség van a kormány támogatására. Ugy tapasztalták, hogy *nem mind arany, a mi fénylik* és siettek annak kijelentésével, hogy igenis fog a kormány valamit tenni Kőszegért, csak meg kell mondanunk, hogy mit akarunk és mennyit tartunk szükségesnek a becsületes megélhetésre abból, a mit a kormány esetleg rendelkezésünkre bocsáthat. Elérkezett tehát az idő, hogy kifejezhetjük kivánságainkat nyiltan és remélhetünk is valamit. Elérkezett az ideje a megfontolásnak arra nézve, hogy hát tulajdonképen mit fogunk kérni. Elérkezett az ideje annak, hogy megszülessék az a sokat emlegetett memorandum, a mely minden bajainkat és óhajtásainkat fogja kifejezésre juttatni.

Hanem jó lesz, ha még idejében megtisztul, nemesbül ez a mi társadalmunk, ha a kicsinyes fellógásokat elejtjük, szélesebb látókörre törekszünk és hathatósabb munkálkodáshoz fogunk.

Ezek hiányában, ha akár mi más fölött rendelkezünk is, nem fogunk czélt érni. Nemtelen vetélkedéssel, egymás érdemeinek és érdekeinek túlliczitálásával, sápadozó irigységgel és ádáz gyülölködéssel semmivé teszszük existentiánkat, azok mellett a legzsirosabb falat sem használ a lesoványodott testnek.

A királynapokról.

Mikor ránk virradt szeptember 17-ike, a mosolygó nappal együtt városunk összes lakossága a katonai alreáliskola épületére vetette tekintetét. Ott ébredt fel koronás királyunk, ott fogadta hű alatvalóinak hódolatát. Délelőtt 9 órakor kezdődött a küldöttségek felvonulása. Első sorban az udvari főméltóságok és kamarások járultak a király szine elé, azután a katholikus klérus *Zalka* János győri püspök vezetése alatt. Üdvözlő beszédére a király következőleg felelt:

Örommel fogadom a magyar katholikus klérus e küldöttségét és vegyék őszinte köszönetemet megjelenésük és hűségük biztositásáért. Ismerem a katholikus papságnak mindenkor tanusitott hű érzelmét és reménylem, hogy az jelenleg is buzgón fog közreműködni azon czélra, hogy az állam és az egyház méltóságának megóvása mellett a közérdekek és az olyannyira kivánatos vallási béke az országban ne szenvedjen. Biszunk az Istenben és az ég áldani fogja a közjóra irányuló törekvéseinket.

Következett a dunántúli református egyházkerület küldöttsége, melynek nevében *Pap* Gábor püspök szólt. A király válasza ez volt:

Kedvesen fogadom a dunántúli evangelikus református egyházkerület hódolatát, melyet önök a kerület összes tagjai nevében oly hűséges és hazafias érzelmektől áthatott szavakban tolmácsoltak. Atyai jóindulatom irányukban változatlan marad, s hogy azt jövőre is kiérdemelni óhajtják, örömmel veszem tudomásul. Fogadják egyébiránt személyemet illető jó kivánságaikért is őszinte köszönetemet.

A dunántúli ágostai hitvallásuak küldöttségének, melynek szónoka *Karsay* püspök volt, ezeket mondta a felség:

Örömüknek és háldjuknak hódolatteljes nyilvánitását őszinte megelégedéssel fogadom, ugyszintén azon óhajtásukait, melyekkel rám és a királynéra a Mindenható áldását kikérik. Biztositsák küldőiket, hogy jóakaró oltalmamra mindenkor számithatnak.

TÁRCZA.

Hazaszeretet.

Szeresd a hazát!

Mily magasztos, mily fönséges e-szine rejlik e rövidke mondatban. Csak két szóból áll, de e két szó magában foglalja a honfiui kötelmek összességét.

Szeretni a hazát.

Van-e ennél szebb, van-e ennél dicsőbb cselekedet? Nincs.

A hazaszeretet a legszentebb czél, mit csak a honfiu kitüzhet magának; s ha ez az inditó oka, rugója, mozgató ereje, a kötelességtudó, a hazáját igazán szerető honpolgár nemes cselekedeteinek, akkor az ilyen ember nyugodtan pihenhet meg majd, s ama boldogitó tudatban hagyhatja el működési terét, hogy mindenben eleget tett a hazafiui kötelességeknek.

Szeretni, imádni azt a földet, mit ősapáink vérrel szerzenek, rajongni mindenért, a mi hazai, a mi magyar, tisztelni a példányképen szolgáló ősök dicső emlékét, szóval, tettel mindent csak a haza javára, a haza boldogitására cselekedni: ez a hazaszeretet.

Oly magasztos e fogalom „hazaszeretet", hogy annak magyarázása, körülirása szinte lehetetlen. Oly érzemény ez, oly benső láng, melyet kifejezni nem, csak érezni lehet.

A hazaszeretet szent sugallata ösztönözte őseinket ama örökre emlékezetes tettekre, melyek nekünk, az utókornak például és kútforrásul szolgálhatnak, a melyből, hogy mi is meritsünk, első kötelességünk.

A hazaszeretet volt inditó oka a Hunyadiak, Rákóczyak, Széchényiek és Kossuthok feledhetetlen tetteinek, ez volt ama mindenható érzés, amaz olthatatlan szenvedély, mely egész lelkületüket uralta s a melynek kifolyásaként szereplő egész működésük által halhatatlan érdemeket szereztek maguknak. Ezektől tanuljunk mi hasát szeretni!

Haza és szeretet.

Ez a két létező legeszményibb fogalom. Mert mi a haza? Az a föld, melyen születtünk, mely táplál, nevel és eltar. bennünket; az a föld, melyért már annyi nemesen érző honfiu ontotta drága vérét; az a föld, melyet szülő anyáknak nevezünk; a hol bölcsőnk ringott, s a hol végre omra hajtjuk le fejünket. Minden hantja, minden porszeme szentelt, vérrel áztatott, drága. A honfiui fájdalmakban hullatott sok keserű könny, a hazát szerető s azért még életét is föláldozó derék férfiu kiömlött nemes vére teszi oly drágává, oly szentté ezt a mi hazánkat.

Nem kell-e tehát mindenekfölött szeretnünk e hont, mely mindenünket, legdrágább kincsünket képezi, melytől életet és mindent nyerénk, de a melyért viszont mindent, ha kell még életünket is feláldozni tartozunk?

„A haza minden előtt!" — mondja koszorús költőnk.

Igen, elsőnek kellene lennie a hasának, de mikor . . . . .

Nem folytathatom tovább; köny tolul a szemembe, a hazafiui fájdalom keserű könya; emésztő bánat rágódik mélyen érző honfiui lelkemen, ha a jelenre gondolok, ha a mai kor magyarjaira tekintek s összehasonlitom őket a régiekkel. Istenem, minő nagy a különbség! Lehetetlen fájdalmat nem éreznie az igaz honpolgárnak ez elszomoritó gondolatnál.

Mik voltunk és mik vagyunk?

Ez a kérdés merül föl bennem, s égető parázsként hat lelkemre.

Szeresd a hazád!

Ez a jelszó vezéreljen benneteket oh hazafiak, ez lelkesitsen a további küzdelemre; ez legyen első és utolsó gondolatotok; ez vezéreljen, táplaljon, bevitsen titeket küzdő férfiak. Te munkás, te pór, kik legsevesebb részesültök az emberi jogokban, ne csüggedjetek, szeressétek a hazát mindig változatlanul, a legbivebb odaadással, a gondoljatok halhatatlan költőnk eme kifejezésére:

„*Még jönni kell, még jönni fog,*
Egy jobb kor, mely után . . . ."
— — — — — — — —
— — — — — — — —

Én pedig elmondom a költővel:

„*Tied vagyok, tied hazám e szív e lélek,*
Kit szeretnék, ha tégedet nem szeretnélek?"

Oh mi jó a föld alatt!

Hárman baktattak fölfele a meredek lejtőn, homlokukról csak úgy csurgott a verejték, mit a nap tikkasztó heve sajtolt ki a lehorgasztott fővel kullogó vándorokból. Útjuk majd kopár dombokon, majd kihalt szőlők között vezet tovább, s csak ritkán szakitják meg a csendet egyes észrevételek.

De ismerjük meg a tiszteles társaságot.

„Hárman valának ők a hős fiak." Az egyik Ripityók Péter ur, a „csobolyói takarekpénztar" fő-fő tisztviselője, első- és másodtitkár, ellenőr, kozsegi esküdt, a csobolyói „Bachus" egyesület tiszteletbeli tagja stb. Tekintélyes poczak birtokosa, jovialis ember.

A másik urat Czinege Máténak hivják. Ő különben a falu érdemdús pennája, a igyekezik megfelelni nevének. Szikár, csontos teste pipaszár lábakon pihen

Sorban következtek azután a városban jelenlevő tábornoki kar, a törvényhatóságok és végre az izraeliták küldöttségei.

A törvényhatóságoknak adott királyi válasz a következő:

Őszinte megelégedéssel és köszönettel fogadom oly számos törvényhatóság küldöttségeinek hódoló tisztelgését. Legyenek meggyőződve, hogy, a mint nagy örömmel tapasztalom mindenkor a trónhoz és személyemhez való hű ragaszkodás jeleit, épp oly forrón óhajtom az ország szellemi és anyagi jólétének fejlődését és gyarapodását. Ezen célra a törvényhatóságok a közigazgatás feladatainak teljesitésén kivül, mint a közszellem tényezői azzal is hivatva vannak közreműködni, hogy a népet ámitó jelszavak és meddő igéretek befolyásától megóvják, és a békés egyetértés és hasznos munka mezejét ápolják. Tágas tért enged mindezekre azon alap, melyen kedvelt Magyarországom az utóbbi évtizedekben oly örvendetes felvirágzásnak indult s melynek mint kétoldalu megállapodásnak megingatása ugy a fennálló törvényes állapotban való hitet csökkentené, valamint az ország és az egész monarkia valódi érdekeivel s ennek folytán uralkodói kötelmeimmel is határozottan ellenkeznék. Számitok ebbeli közreműködésükre, valamint önök is ily törekvésben mindenkor számithatnak jóakaró támogatásomra és kegyelmemre.

Az izraelitákat képviselő küldöttségnek ezeket mondta a király:

Megelégedéssel látom a dunántuli izraelita hitközségek küldöttét is azok sorában, kik itteni időzésemet alkalmul vették hódolatuk bemutatására, s midőn hűséges érzelmeiket hangoztatják, szivesen bizom őszinteségében, és, a mint nem kétlem, sohasem fognak alkalmat nyujtani arra, hogy megvonjam kegyelmemet és oltalmamat hűséges izraelita alattvalóimtól.

A küldöttségek a királyi válaszokra mindannyiszor lelkes éljenzésbe törtek ki.

A fogadás után a törvényhatóságok küldöttségei külön-külön a miniszterelnöknél és a többi ittlévő minisztereknél tesztelegtek.

Délelőtt 11 óra 44 perczkor érkeztek meg külön vonaton *Lipót* bajor herczeg, *Rainer*, *Ferencz Salvator* és *Lipót Salvator* főherczegek, valamint az összes katonai attasék. A főherczegek fogadására a pályaudvaron megjelentek *Fejérváry* és *Tisza* Lajos miniszterek, továbbá *Radó* főispán. Egy órával korábban ideérkezett *Károly Lajos* főherczeg nejével *Mária-Terézia* főhercegasszonynyal, kik *Weörös* István nemes-csói kastélyába szálltak meg.

Délután 3 óra 40 perczkor király ő felsége az összes ittlévő főherczegekkel, miniszterekkel és egyébb küldöttségekkel *Albert* szász királyt és a vele jövő connaugthi herczeget, fél órával később pedig *Vilmos* német császárt fogadta. A fejedelmek bevonulása nagyszerüen szép volt és felülmulta az előző napit.

Hatodfél órakor udvari ebéd volt és utána nagy fogadtatás, melyen király ő felsége előintve polgármesterünket, őt bemutatta *Vilmos* császárnak. 8 órakor a szőllőhegyeken kigyult az örömtűz, mely hogy nem sikerült teljesen, a beállott szélviharnak tulajdonitjuk.

Hétfőn reggel fél 8 órakor a fejedelmek és kiséreteik a hadgyakorlatok szinhelyére Kőszegtől délre Ceömöte felé tartottak, hol több ponton helyet foglalva nézték a megindult harczi próbát. A német császár itt az északi felhez beosztott huszárezredet (7-ik) vezette. Bevonulás és pihenés után esti 6 órakor udvari ebéd volt.

Kedden (19-én) reggel 7 órakor volt az indulás, ezuttal észak felé udvari kocsikon. Az alsó-lászlói templom mellett az uralkodók elhagyták a kocsikat és lóra ülve az alsó-pulyai kis fensik északkeleti széléig mentek, hol erős mérkőzés folyt. Délben *Vilmos* császár udvari négyes fogaton Horpácsra ment *Széchényi* grófhoz; a többi fejedelmi személy kiséreteikkel a főintézőség és a nézők 1 órakor tértek vissza Kőszegre. Este 6 órakor udvari ebéd.

Szerdán (20-án) fél 7 órakor a felségek az Alsó-Pulya melletti magaslatig mentek, *Vilmos* császár pedig Langtóig kocsin. *Ferencz József* király azután lóháton a falu tulsó, vagyis a Nagy-Barom felé nézö magaslaton állott fel, mig *Albert* király mindjárt a déli fel balszárnyához csatlakozott, élénk figyelemmel kisérvén mindkét fel operálását. A felségek délután 2 óra felé a leszállás helyén, Alsó-Pulya fölött szállottak kocsira és tértek vissza Kőszegre. Este 6 és ½ órakor udvari ebéd. 8 óra után sikerült tűzijáték a szőllődombokon.

Csütörtökön (az utolsó nap) a déli hadsereget visszaszoritják egész Kőszeg elé s a felségek a kethelyi dombokról szemlélik a végső erőkifejtést. Még mielőtt az északi sereg a délit poziciájából kiszorithatná, fél 1 órakor az egész hosszu vonalon lefuvattak. A harcz eldöntetlen maradt. Már 1 órakor visszaérkeznek a felségek Kőszegre, hol ezerekre menő nézö nagy ováczióban részesiti a kocsikon bevonuló fejedelmeket. 3 órakor udvari ebéd. 4 órakor bucsuzásra készül a lakosság. Később, 5 óra felé, megszólalnak a haraugok s ő felsége meg az összes kir. herczegek, miniszterek és főbb tisztek kikisérék *Vilmos* császárt és *Albert* királyt a vasutra. Ott előbb *Albert* király szállt a külön vonatra, 10 perczczel ennek elindulása után pedig a német császár. Az uralkodók megöleltek és megcsókolták egymást. Király ő felsége azután visszatérve ideiglenes rezidenciájába, 6 óra után maga is elutazik. A haraugok mintha szomorubban szóltak volna, az *éljenek* mintha azt fejezték volna ki: *Isten veled, az ég kisérjen jó király!* A vasutnál félkörben felállott notabilitások tiszteletteljesen fogadták a királyt, ki sokakat megszólitással tüntetett ki. Igen melegen bucsuzott a király *Wekerle* miniszterelnöktől, *Tisza* gróf, *Fejérváry* báró *és Hieronymi* miniszterektől, majd *Szőgyény* nagykövettől, *Széll* Kálmántól, herczeg *Eszterházy* Paltól, *Radó* főispántól, *Szegedy* Béla kir. kamarástól és az urak legtöbbjének kezét nyujtotta. Végre nyájas arczczal odafordult városunk polgármesteréhez, *Tipka* Ferenczhez, e szavakat intézve hozzá: *nagyon meg voltam elégedve.* Ezután a közönség lelkes *éljen*-ei közt kilépett a váróteremből, mikőzben hölgyeink virágcsokrokat hintettek utjába. A király egyenesen szalonkocsija felé tartott, ahova nyomban utána beszálltak a connaugthi herczeg és *Ferencz Salvator* főherczeg.

A vonat elindul, tovarobog ki a sikra az est szürkületébe s a nép *éljen*-eit a langyos őszi szellő viszi a szeretet király után.

HIREK.

— **Kitüntetések.** Király ő felsége *Radó* Kálmánt, Vasvármegye főispánját valóságos belső titkos tanácsossá nevezte ki. — *Vilmos* német császár *Wekerle* miniszterelnöknek a vörös sas-rend nagykeresztjét, *Fejérváry* báró honvédelmi miniszternek a vörös sas-rend nagykeresztjét, *Hieronymi* belügyminiszternek a koronarend I. osztályát, *Radó* főispánnak a koronarend II. osztályát, dr. *Károlyi* alispán- és *Tipka* Ferencz polgármesternek a porosz kir. korona-rend III. osztályát adományozta. A német császár részéről ezeken kivül még többen is részesültek kitüntetésben. — *Albert* szász király kőszegi házi gazdáját, *Korchmáros* Menyhértet, az Albert-rend másodosztályával tüntette ki.

— **Legfelsőbb adomány.** Király ő felsége Kőszegen való tartózkodása alkalmával a város szegényei részére 500, a szegényintézetnek 300, a *Kelcz-Adelfy*-féle kath. árvaháznak 200, a protestáns szegényháznak 200 és az uj plébánia-templom belső felszereléseire hozzájárulásképen 300 frtot méltóztatott magánpénztárából legkegyelmesebben adományozni.

— **Miniszterek kirándulása.** A Kőszegen több napon át időző miniszterek párszor megszakitották itt tartózkodásukat, *Fejérváryt* kivéve kedden *Széll* Kálmán rátóti birtokára rándultak, miközben Szombathelyen is megállottak. A vasuton *Török* Sándor polgármester, a megyeház termében pedig dr. *Károlyi* Antal alispán üdvözölte a minisztereket, kiknek nevében *Wekerle* köszönte meg a szép fogadtatást. Csütörtökön *Wekerle* és *Hieronymi* miniszterek *Szell* Kálmán és *Reiszig* Ede társaságában Rohoncra utaztak *Szájbely* Gyula képviselőnk látogatására. Rohoncz ünnepi diszben fogadta a váratlan vendégeket s a kebelében csakhamar megalakult ünnepi küldöttség *Nagy* Ignácz plébánossal az élen a miniszterek üdvözlésére siettek.

— **Értékes ajándék.** Tevékeny rendőrkapitányunk, *Porpáczy* János, ő felségétől a királytól egy értékes, gyémántokkal és ő felsége monogramjával ellátott melltűt kapott. E legfelsőbb elismerésen kivül rendőrkapitányunkat az itt lévő miniszterek megdicsérték és szóval köszönetet mondtak neki kifejtett tevékenységéért.

---

meg, s arasznyi mellét menetközben erősen kidülleszti. Különben pedig első notabilitás, hivatásos tósztozó, s a szomszéd Kulacs községben fenálló „Bornemissza egyesület“ esküdt ellensége.

A harmadik férfiu Kenőcsös Tóbiás, a „300 percent“-hez czimzett községi gyógyszertár tulajdonosa. Testalkatra nézve majdnem hasonló Czinege Mátéhoz; a falu érdemes penuájától abban különbözik csak, hogy bozontos, kóczos haját fölfelé fesülve hordja, a takarékossági szempontból minden felévben lenyirt hajzatát kenőcszsirásre használja föl. Egyébként poéta s a „Csobolyói Tárogató“ főszerkesztője, számos lap munkatársa.

— Messze van-e még az az átkozott pincze? — kérdi a nótárius Ripityók Péter urtól; — kutyául megszomjaztam, torkom egészen kiszáradt.

— Én is érzem a forró délutáni nap izzó sugarainak kifolyásaként jelentkező homlokbeli izzadmány dús csapadékának sokszoros pottyanását végigperegni arcsomon — szól közbe a költői lelkü szerkesztő és méregkeverő.

— Eredj már a te istentelen koponyádból előszedett mondásaiddal — válaszol a takarékpénztári titkár ur. — Mária pusaszkodtok, hissen még az ut felén sem vagyunk, s ha Bachusnak áldozatot akarunk hozni, előbb meg is kell szenvednünk érte. Még ti is beszéltek, ti eleven csontvázak! Mit szólnátok akkor, ha olyanok lennétek, mint én. Ketten együttvéve nem teszitek ki annyit, mint én egymagam.

— Igazad van hájas barátom — válaszol a két meginterpellált községi notabilitás.

— Éljen Bachus! — kiáltának tele torokból, — s veszszen a „Bornemissza-egyesület!“. . .

Hosszú, fáradságos ut után végre czélhoz értek. Lenn a „Habakuk dülő“ völgyében áll a pincze hatalmas diófák árnyékában. Főnséges hivatása tudatában büszkén nyujtogatja ég felé ódon falait.

— Csakhogy itt vagyunk! — mondák egyhangulag mind a harman. — Most aztán kárpótoljuk magunkat a kiállott szenvedésekért. Péter csak a legjobbik borodat add ám elő!“

Tágas, hüvös pinczében ül a háromtagu társaság. Előttük a kőasztalon a magukkal hozott elemózsia maradékai, a az asztal közepén hatalmas boros kancsó. Ki tudja, hányadszor van már tele? . . .

Oh mi jó a föld alatt! . . .

Csendesen kvaterkázva hányják-vetik meg a községi ügyeket. Egyik reformeszme a másikat követi, egyik kancsó a másik után ürül ki.

— Pompásan csúszik ez a vörös, — szól Czinege Máté uram, a falu pennája. — Igazán megérdemel egy tósztot.

— Halljuk, halljuk! — kiáltja a másik kettő.

— Hát tisztelt vendégkoszoru! Minekutána fölemelém isteni itallal telt poharam, hát . . . hát . . . izé . . . hogy is mondjam csak . . . hát . . . no segitsetek már . . . hát tulajdonképen, azaz hogy azt mondom a költővel, hogy hát hm . . . hm . . . igyunk!

— Éljen, éljen! Nagyszerü! — orditják a félig meddig már benyalt társak.

— Ennél már különbet tudok — mond a méregkeverő.

— Szeretném azt hallani, — veti oda hetykén a nótárius.

— Halljuk hát! — szól Ripityók uram.

— Mélyen tisztelt s Bachusnak áldozatot hozó borvirágos orru diszgyülekezet! Noé édesapánk dicső eszméjének szüleményeként általam a legtöbbre becsült, dicső szőlőtőkéjéből eredő s az isteni italt a fürtök bogyóinak legmélyén rejtegető, habzó serlegem pompás tartalmát képező nektár hüvős-bájos hatásának varázsereje alatt állván, nem mulaszthatom el, hogy szivem kamrájának legmélyebb zugából eredő, szomjas ajkaim által kifejezésre juttatott legbensőbb hála- és köszönetérzelmemnek nyilvánosságra való hozatalát e tisztes társaság körében megdicsőült, de a mi emlékünkben örökké élő 2743-ik szépapánk, Noé ur tiszteletére és túlvilági egészségére ne üritsem. Éljen tehát Noé!

— Remek, nagyszerü! Hiába ez az ujságiró csak lefőzött Máté barátom — mondá a titkár ur.

— De ivásban le nem főz, Istenemre mondom!

— Majd elválik! — válaszolák a társak . . .

Folyt az ivás, szüntelenül mozogtak a kezek, hol az ajkakhoz illesztvén a teli, hol pedig az asztalra visszahelyezven az üres poharat.

A bor hatása alatt jó kedvük kerekedett, s a föld mélyéből mint túlvilági hangok hallatszottak ki a „Korcsmárosné lelkem“, s az „Igyunk“ kezdetü nóták változatos dallamai. Olyan koncertet rögtönöztek, hogy a világ összes hires énekeseinek művészete elhalványult volna mellette. Szólt a nóta, sürün ürült a kancsó, mindig járta a pohár, de lassanként a nyelvek is mind nehezebbek lettek, mig végre a föld vonzóerejének hatása is mutatkozni kezdett Bachus tisztelőin.

— No még egy kvaterkát! — indítványozá a nótárius.

Az egyből 2—3—10 kvaterka is lett, de miután mindennek van vége, s igy a szégyenülős emberek boldogságának is, kik a föld alá bújnak s gondüző borocska mellett feledik a multat, embereink is végre fölzihelődtek, s minekutánu ráadásul még egy pár pohárral lehajtottak volna, egymást támogatva elindulának.

A nap már régen lenyugodott s a hold világitotta be „girbe-gürbe“ utjokat. Imbolyogva mint a virágszálak, ide-oda, támolyogva mint a részeg emberek, (pardon ezért a vakmerőségért t. kőszegi intelligenczia!) rekedt, akadozó hangon énekeltek még egy-két nótát hazafelé. De abba is belefáradtak, s mind veszedelmesebben közeledvén az otthonhoz, tanakodni kezdének, minő kifogással traktálják az otthon reájuk bizton várakozó asszonynépet.

— Az én oldalbordám veszedelmes egy asszony — mondá a főtitkár ur. — Ma valószinüleg egy kis konfektet kapok tőle a kapanyéllel.

— Az még csak hagyján, — veti közbe a falu pennája — de mit szóljak én? Tudom, hogy az az áspis kigyó megint minden kalamáristollat a fejemhez vág. Olyan leszek, mint egy sze—re—csen.

— Eh mit! A ti „élvezetetek“ csak kis Miska az enyémhez képest — szólott ezután a méregkeverő. — Én tudom, hogy nem alszom egész éjjel; pedig beli jó volna álomban is folytatni azt a remek pinczei tartózkodást. Az a hárpia, az a Xantippe, ki szerencsétlenségemre feleségemnek született vala, tudom egész éjjel a „szalmiak“-os flaskét tartja az orrom alá s gunyolódik: „no igyál te részeges!“ Ezenfelül a mozsártörőknek is akad elég dolga. No hiszen pompás mulatság lesz, mondhatom. De ne búsuljunk! Azért is hadd éljen Bachus, éljen Noé! Élje—e—en! . . . S tovább kocogtak a jó urak . . .

Beérvén a községbe, s egymást kölcsönösen bátorságra intve, elválnak.

A „folytatást“ már nem merem elmondani, az bizonyosan — „következik“.

Nemo.

— **Tűzoltók tisztelgése.** Tűzoltó-főparancsnokunk *Kirchknopf* Mihály két tisztje kíséretében mult hétfőn *József* főherczegnél tisztelgett. A főherczeg igen szívélyesen fogadta tűzoltóinkat és nagy érdeklődéssel tudakozódott a kőszegi tűzoltócsapat viszonyai után. A többi között azt kérdezte a főherczegi tűzoltó a mieinktől, vajjon e vidéken is olyan gyakoriak a tűzesetek, mint Alcsuthon voltak? A válasz természetesen az volt, hogy: *nem*.

— **Bortermelőink a miniszternél.** A helybeli bortermelők egy küldöttsége *Szájbely* Gyula országos képviselő vezetése alatt mult kedden megjelent *Wekerle* Sándor miniszterelnök Gyöngyös-utczai szállásán, hogy tőle saját termésű boraiknak a szokásos módon történendő kiméréséhez engedélyt nyerjenek. A küldöttség tagjai voltak: Pötzelberger Károly, Marton Károly, Gintner János, Jánosa Gyula és Biberauer Vilmos, kiknek a miniszterelnök megígérte, hogy kérelmüket kedvezően fogja elintézni.

— **Templomépítés.** Az épülő templomban már nemsokára befejezik a kórus építését. Nagyon diszesnek igérkezik a megkezdett festő-munka, melyből egy rész a boltozaton és oszlopfejeken már látható. Beraktak ezeken kivül három üvegfestészeti ablakot. A szentélyben jobbról látható egy ilyen, *szt. István*, *szt. László* és *szt. Imre* alakjaival, felül a rosettában *Patrona Hungariae*, alul a benedekrendiek czimerével ft. *Freh* Alfonz ur neve. Balra a szentélyben a másodikon boldog *Gizela*, *szt.-Margit* és *szt.-Erzsébet* képei látszanak és az alakok alatt *Dosztál* Gizella kisasszony neve. A kereszthajó jobboldali ablaka a harmadik, boromei *szt. Károly* képével, midőn a pestises betegeket áldoztatja. Ez alatt nagys. és főt. *Stegmüller* Károly szombathelyi kanonok ur nevét olvashatjuk.

— **Kőszeg leirása.** Sokat irtak Kőszegről az elmult napokban, szépeket és vadakat. Ez utóbbiban vetekedik, valamennyivel az *Oedenburger Post* tárczaczikke, melyben a kapkodó iró effele kolosszusokat eroszt meg: „Kőszeg városa, mely Vasvármegye német nyelvvidékének góczpontjának tekinthető, abban a szerencsében részesül stb.“ Majd meg: „Már a rómaiak idejében volt itt egy megüresedett hely, egy őrtorony, *Castellum Guntionis* név alatt. Albertnek sikerült a várat rohammal megvenni. A monda szerint a kőszegi nők voltak azok, a kik az osztrákokkal szemben nagy ellentállást fejtettek ki stb.“ Tehát a rémaiak őrtarnyának Castellum Guntionis volt a neve s azt az osztrákok (1289-ben, daczára a kőszegi nők nagy ellenállásának elfoglalják. Borzasztó egy történet! A vadorzást czikkiró igy rekeszti be: „Nem mondhatnók, hogy Kőszeg környéke és maga a város táj tekintetében Vasmegye gyöngyéhez tartoznék. A 8000, jobbára német lakost számláló város külvárosaival, a sziget- és magyar-külvárossal igen kedelyes (gemüthlichen) benyomást tesz, annélkül éppen, hogy igényt tarthatna arra, miszerint utazó kalauzokban csillaggal jelöltessék. Az idegenforgalomért, mely itt majd szeptember második felében észlelhető lesz, Kőszeget szt. István birodalmának minden más királyi városa őszintén irigyelhetni.“ Köszönjük szépen!

— **Indokolatlan panasz.** A nagy hadgyakorlatok ideje alatt a kőszegi postahivatalba beérkezett levelek és egyéb küldemények száma roppant nagyra növekedett és legnagyobb részben nem voltak kézbesithetők. E miatt sokan panaszra fakadtak és hiányos kezelést emlegettek. Nem az volt. Ha elgondoljuk, hogy katonáék szerte és ismeretlen helyeken tartózkodtak, továbbá azt tekintjük, hogy e küldemények átvételével senki sem volt megbizva, a dolgon senkisem csodálkozhatik. Csak igy történhetett, hogy 40—50 ezer nem kézbesithető küldeményt vissza kellett küldeni a feladás helyére.

— **Jönnek katonáink.** A 38-ik gyalogezred 2. zászlóalja (200 ember, 5 ló) 1 törzs- és 14 főtiszttel e hó 26-án reggel fél 8 órakor kőszegi állomására érkezik.

— **Nyilvános köszönet.** A király ő felsége előtt mult vasárnapon Kőszegen tisztelgő megyei küldöttségek a helybeli *Kelcz-Adelfy*-féle árvaházban pár órára megszállván, a maguk kebelében gyüjtést rendeztek az árvaházi növendékek javára. Szivük jóságáról tanuskodó adományt tettek Zalavármegye küldöttségi tagjai közül Svastits Benő főispán 10, Harkányi Károly 10, Gelsei Guttmann Vilmos 10, dr. Mangics Károly 5, Gózony László főjegyző 5, gr. Batthyány József 5, Csertán Károly alispán 5, összesen 50 frtot. Somogyvármegye küldöttségi tagjai közül: Tallián Gyula főispán 10, Biedermann Ottó 10, Maár Gyula alispán 10, Marfy Emil 10, Folly József főügyész 10, Mákfalvay Géza képviselő 10, Ágoston József 10, Kunfy Adolf 10, Bertalan Alajos 10, br. Tallián Dénes 10, Tallián Andor 10, gr. Somsits Artur 10, Bakonyi Ferencz 5, dr. Krizsanits József 5, Németh I. polgármester 5, Roboz J. 3, Begedy István 2, Ujváry F. apát 2 és többen a ruhatárban még 11 frt, összesen 153 frtot. Midőn e szives adományokért a nyilvánosság terén leghálásabb köszönetemet fejezem ki, egyuttal kijelentem, hogy a 203 frtnyi adományt megfelelő elnevezéssel egy nemesszivü emberbarát által már korábban tett 100 frtos alapitványához csatoltam, melynek kamatai egy az árvaházi növendékek részére évenkint rendezendő tavaszi mulatságra fog fordittatni. Kelt Kőszegen, 1893. szeptember 18-án. *Vöröss Zsigmond*, praefectus.

— **Hirdetmény.** A helybeli polgári fiu- és leányiskolában az 1893/94. tanévi beiratások f. é. szeptember hó 27-én és 28-án d. e. 9 órától 12-ig fognak megtartatni. A felvételi-, javitó- és pótló-vizsgálatok szeptember 27., 28. és 29. délután az igazgató által kitüzendő sorrendben fognak megejtetni. Mindazon tanulók, kik felvételi-, javitó- vagy pótló-vizsgálatot tenni szándékoznak, ebbeli szándékukat szeptember 27-én és 28-án d. e. 8-tól 9-ig az igazgatósági irodában bejelenteni tartoznak. A tanitás szeptember 30-án veszi kezdetét. Kőszegen, 1893. szeptember 23-án. *Az igazgatóság.*

— **Segédlelkész-választás.** Folyó hó 17-én a lajos-komáromi ev. egyházközség *Kasper* József urat egyhangulag segédlelkészszé választotta.

— **Lourdesi szobor megáldása Lánzséron.** Folyó hó 17-én d. u. lélekemelő ünnepély folyt le Lánzsérón. Egyesek által összeadott fillérekből ft. *Mayer* Bence plébános ur buzgósága folytán oly összeg jött össze, hogy egy lourdesi szobrot s barlang fülkét lehetett megszerezni. Ezen szobrot áldotta meg plébánosunk, mely alkalommal hiveihez gyönyörü beszédet intézett, melyben hiven festette a lourdesi kegyhely keletkezésének tanulságos történetét. Három iskolaleány egy-egy vallásos alkalmi költeményt szavallt el a Mária-szobor előtt, mely szavallatok alatt a templomot zsufolásig megtöltött s százakra menő lánzséri és ausztriai hivek a meghatottságtól könyeztek. Ezekután a szobor 50 fehérbe öltözött leány és a tűzoltóság kiséretében a községen keresztül körmenetben vitetett, mely alatt a lourdesi éneket a tűzoltózenekar gyönyörüen kisérte. Lánzsér ily ünnepélyt még soha sem látott; ennyi nép még a mult években lefolyt missió ünnepségek alatt sem volt együtt a templomban. Sokan be sem fértek. Megjegyzem, hogy ez már a harmadik szobor, melyet plébános ur felállit egy év leforgása alatt; egyet már Szikrán és egyet Kaboldon állitott fel. E tény fényes tanujele annak, mennyire szeretik őt hivei. A felállitott szobrok fényesen hirdetik Mária kultuszának győzelmét; adja Isten, hogy a kultusz ápolása Lánzséron is magteremje gyümölcsét. R. L.

Felhivás

a muraszombati járás hazafias értelmiségéhez.

(Vége.)

Ebben a szent meggyőződésben járásunk jobbjai is már régen belátták, hogy nekünk is tennünk kell; tennünk pedig annál is inkább, mert a muraszombati járás is hazánk exponáltabb pontjai közé tartozik. Igaz ugyan, hogy járásunk intelligentiájának hazafias szelleme, vend népünk józan a magyarral rokonszenvező természete távol tartották tőlünk a bajt; de ne feledjük, hogy változhatnak az idők, ragadós a járvány s igy önmagunk és a haza iránt tartozó kötelességünk a böles előrelátás. Mindnyájunk feladata vend népünk között a hazafias érzést s a magyar nyelvet terjeszteni s hogy ezt minél nagyobb mérvben tehessük, járásunk társadalmát e hazafias aktió számára meg kell nyerni.

Ha oly nemzetiségek között, melyeknek mivelődésük alapjául szolgáló saját irodalmuk van, kivánatosnak, sőt szükségesnek mutatkozott a magyar közmivelődési egyesületek megalakitása, — menyivel inkább szükséges az vidékünkön, vend nemzetiségü polgártársaink között, kiknek nincs saját nyelvü irodalmuk s mivelődésük alapjául csakis a magyar irodalom szolgálhat!

Hogy tehát vend népünk a kulturában lépést tarthasson édes hazánk többi lakósaival, első sorban nyelvében magyarrá kell tennünk. Két évtized óta nagy haladás történt. Járásunk minden iskolája már magyar tannyelvüvé vált. Ez azonban nem elég. Csupán csak iskolai nevelés- és oktatás által nem eszközölhető teljes mértékben az általános népmivelődés, mert a népiskola annak csak az alapját veti meg, mire aztán továbbképzésnek kell következni s e hazafias munkában a vidék összes értelmiségének vállvetve együtt kell működnie.

Tettünk is e czélból már lépéseket de meggyőződtünk, hogy ez idő szerint nem egy oknál fogva csak a kellő tapintat- és körültekintés mellett valósithatjuk meg szándékunkat.

E meggyőződésünkhöz képest határoztuk el, hogy a járási tanitókor, mint testület veszi kezébe az ügyet s tanitókörünk keretében megalakitjuk a *magyarosító és közmüvelődési szakosztályt*. Ha azután a társadalmi viszonyok e az idők erre alkalmasak lesznek, innét mint önálló egyesület válhat ki, mint magyarosító törekvéseinknek hatalmas faktora.

Mélyen tisztelt urak! Szemük előtt folyt le a legutóbbi évtized, — közvetlen közelükben tapasztalhatták járásunk kulturális fejlődését, — a hazafias érzés és a magyar nyelv terjedését. Önzetlenül megitélhetik, hogy e haladásból mennyi illet minket, — tanitókat. Mi nyugodt lélekkel állunk Önök elé, mert lelkiismeretünk sugja, hogy megtettük hazafias kötelességünket s ezuttal is hű letéteményesei fogunk lenni a járás bizalmának. Nem a magunk, de a haza számára kérjük azt a bizalmat és támogatást, melyben eddig is részesültünk, de melyre ezuttal még nagyobb szükségünk van.

Önökhöz, járásunk hazafias értelmiségéhez emeljük fel szavunkat, hogy azt a támogatást melyre biztos számitunk, kegyeskedjenek kimutatni az által, hogy f. évi október hó 4-én Csendlakon tartandó tanitógyülésünkön becses megjelenésükkel a *magyarosító és közmüvelődési szakosztály* megalakulását lehetővé teszik. Lépjen be ebbe járásunk minden magyarerzésü férfia, hogy ott egymással kezet fogva, rang, osztály és felekezeti különbség nélkül munkálkodjunk a haza javára.

Czélunk járásunkban a magyarositást szélesebb alapokra fektetni, a magyarositás eredményét biztositani, az iskolában az egyházi énekeket egyöntetüen tanuitva, ennek révén az iskolát az Isten házával természetes kapcsolatba hozni, szóval a magyarositás ezéljából minden arra kinálkozó eszközt felhasználni.

Nagy idők előtt állunk, nem tudjuk mi rejt méhében a jövő! Az események azonban ne találjanak bennünket készületlenül, — egy szivvel, lélekkel sorakozzunk a kibontott zászló alá s igy: ha Isten velünk, ki ellenünk! Törpüljön el köztünk minden emberi gyarlóság, s csak egy szent ezél lebegjen szemünk előtt: a haza mindenek fölött!

Még megjegyezni kivánjuk, hogy gyülésünket megelőzőleg, mivel e nap fölséges királyunk névnapja is, — a csendlaki templomban fél 10 órakor magyar szónoklattal egybekötött magyar isteni tisztelet is lesz.

Alázatos kérésünket megujitva, maradunk hazafias üdvözlettel

a tanitókör megbizásából:

Takács R. István *Kondor Ferencz*

Vucsák Sándor.

Irodalom.

— **A „Képes Családi Lapok“** 38. száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Mese az eltünt leányról, irta Harmath Lujza, e kedvelt irónő, kinek elbeszéléseit annyira kedveli a magyar olvasóközönség, Silány szüret, idényszerü költemény Rudnyánszky Gyulától. A megmérgezett após, humoros beszélke Mártonffy Imrétől. Fatia Rosia, elbeszélés a Horavilágból, irta Moldovány Gergely, Hogy jön a balsors, elbeszélés Hamvay Károlytól. A boldogság virága, regényes elbeszélés, forditotta Beniczky Irma. E rövid kivonat is igazolja e számnak érdekes és változatos tartalmát s bizonyitja a „Képes Családi Lapok“ életvalóságát, melyet örömmel ajánlunk mindenkinek mint a legjobb és legjutányosabb képes heti lapot.

Nyilt-tér.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy folyó évi október 1-től kezdve a fogászati műszakban Kőszegen megint működni fogok. Kiváló tisztelettel

Scharpf Jenő,
fogtechnikus.

Egészselyem, mintázott Foulárdokat (mintegy 450 különböző fajban), méterenként **85 krtól 3 frt 65 krig** — valamint **fekete, fehér és szines** selyemszöveteket **45 krtól 11 frt 65 krig** szállit — sima, koczkás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szin és árnyalatban) szállit postabér és vámmentesen ***Henneberg G.*** (cs. kir. udv. szállitó) ***selyemgyára Zürichben.*** Minták póstafordulóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Magyar királyi államvasutak.

MENETREND.

Érvényes 1892-ik évi október 1-től.

Budapestre.

Szombathely	éjsl	2.42	reggel	7.85	d. u.	12.44	este	10.53
Vép . . .	„	2.58	„	7.48	„	12.55	„	10.06
Sárvár . .	„	3.28	„	8.12	„	1.22	„	11.31
O.-Asszonyfa	„	3.47	„	8.26	„	1.37	„	11.46
Kis-Czell .	reggel	4.26	„	8.48	„	2.30	„	12.10
Győr . . .	d. e.	10.34	„	10.34	„	5.02	„	2.35
Bpestre érk.	d. u.	1.25	d. u.	1.25	este	7.50	„	7.10

Budapestről.

Budapest .	regg.	8.30	d. u.	2.05	este	8.30	d. u.	2.05
Győr . . .	d. e.	11.35	„	5.07	„	2.09	„	5.55
Kis-Czell .	d. u.	1.54	este	6.58	„	4.11	este	8.39
O.-Asszonyfa	„	2.14	„	7.12	„	4.32	„	9.07
Sárvár . .	„	2.26	„	7.24	„	4.45	„	9.24
Vép . . .	„	2.52	„	7.47	reggel	5.12	„	9.56
Szombath. é.	„	3.04	„	7.58	„	5.25	„	10.12

Szombathelyről Grácz felé indul:

Szombathely	reggel	5.38	d. u.	8.12	este 8.05
Kis-Unyom	„	5.51	„	3.25	„ 8.17
Egyházas-Rádocz . . .	„	6.05	„	3.39	„ 8.30
Körmend	„	6.19	„	3.52	„ 8.42
Csákány	„	6.35	„	4.05	„ 8.57
Rátót	„	6.45	„	4.15	„ 9.06
Szent-Gothárd	„	7.09	„	4.33	„ 9.26
Gyanafalva	„	7.33	„	4.50	„ 9.44
Grácz be érkezik . . .	d. e.	10.25	este	7.34	„ —.—

Grácz felől Szombathelyre érkezik:

Grácz	dálb.	—.—	reggel	8.10	este 6.21
Gyanafalva	reggel	5.46	„	10.56	„ 9.10
Szt-Gothárd	„	6.08	„	11.11	„ 9.25
Rátót	„	6.28	„	11.29	„ 9.42
Csákány	„	6.34	„	11.39	„ 9.51
Körmend	„	6.50	„	11.53	„ 10.04
Egyházas-Rádocz . . .	„	7.08	„	12.08	„ 10.17
Kis-Unyom	„	7.16	„	12.22	„ 10.29
Szombathelyre érkezik .	„	7.28	„	12.36	„ 10.41

Vasuti menetrend.

Klm.	Állomások.		sz. vegyes vona II. III. osst. kocsikka		
	Középeurópai idő.		reggel	d. u.	este
—	Kőszeg	ind.	4[30]	11[45]	5[50]
6	Lukácsháza	(m. h.)	5[16]	12[08]	6[04]
12	Német-Gencs	(m. h.)	5[31]	12[24]	6[21]
18	Szombathely	érk.	5[46]	12[39]	6[36]
—	Szombathely	ind.	6[45]	3[15]	7[05]
7	Német-Gencs	(m. h.)	7[01]	3[31]	7[21]
13	Lukácsháza	(m. h.)	7[16]	3[46]	7[36]
18	Kőszeg	érk.	7[31]	4[31]	7[51]

Csak kedden, pénteken, vasár- és ünnepnapon közlekedik egy negyedik vonat Kőszegről 8 ó. 10 perczkor és Szombathelyről 11 ó., — perczkor.

A

„PESTI NAPLÓ“

kapható

SCHWARZ REZSŐ dohánytőzsdéjében.

Reggeli lap 5 kr.

Esti „ 4 „

---

2 arany, 13 ezüst érem.

9 diszes elismerő okmány.

KWIZDA-féle korneuburgi marha-táppor

lovak, szarvasmarha és juhok számára.

40 év óta a legtöbb istállóban használatban, étvágyhiánynál, rossz emésztésnél, valamint teheneknél a tej javítása s a tejelő képesség fokozása czéljából.

Egy dobozzal 70 kr., fél dobozzal 35 krajczár.

Kapható minden gyógyszertárban és droguistánál. Tessék a főnevebbi vádjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kifejezni:

KWIZDA-féle KORNEUBURGI MARHA-TÁPPOR.

Főletét: Kwizda Ferencz János.

oszt. cs. és k. és román kir. udv. szállí. ker. gyógyszertára

Korneuburgban, Béca mellett.

Keil Alajos-féle

Padlózat-fénymáz,

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr. 1 kis palaczk 68 kr.

Viaszk-kenőcs,

legjobb és legegyszerübb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 kocsög ára 60 kr. Mindenkor kapható:

Unger József-nél Kőszegen.

Caviár, tengerihalak, hal-conservek.

Angolna geléében, prima, extra-vastag	postahordóczka	4.— frt ½ p. h.	2.35 frt.
„ „ vastag	„	3.75 „ „ „ „	2.20 „
„ „ közép	„	3·50 „ „ „ „	2.10 „
Tekeres-angolna geléében (szálka nélkül) 25 adag	egy postahordóczka		4.50 „
Hering geléében (csak középnagy)	„ „		2.50 „
Bizmark-hering (szálka nélkül) pikáns mártásban	„		2.10 „
Sült hering ff, legjobb hal a keleti tengerből	„		2.10 „
Rollmopsz (tekercs-héring) kb. 40—45 db	„		2.10 „
Kövér hering mariuirozva vöröshagyma és mustár-mártásban	„		2.10 „
Angol Matjes-hering prima, 30—40 drb	„		2.10 „
Hollandi hering „ 30—35 drb	„		2.10 „
Csemege hering ff angol mustármártásban 120—140 drb	„		2.10 „
Orosz Korona-szardinia pikáns mártásban	„		1.75 „
Christiania anchovis valódi északi fűvekkel	„		2.75 „
Scottina (kis csemege háring) 80—100 db	„		2.75 „
Angolna orodhal (sülve, mártásban) igen tartós	„		8.50 „
Sardinia á l'huile legjobb: 9 nagy, vagy 16 kis doboz	posta csomag	„	4.50 „
Ét egy-alld (csemege háring anchovis) szálka nélkül	„		4.50 „
Brabanti szardella, 1890. évi legjobb minőség	„		6.20 „
Elbingi orodhal (igen tartós)	egy posta hordóczka		4.40 „
Kieli Küsz (Sprotten) egy láda 160—200 drb 1.20 frt	2 láda		1.75 „
Kieli füstölt hering 40—45 drb egy posta láda			1.50 „
Lazacz háring, nagy, kövér, füstölt (igen tartós)	egy posta láda		2.25 „
Angolna füstölve (Spickaal) prima áru	„ „		7.50 „
Lazacz füstölt lazacz-szelet (ujdonság) egy dobozban 15—20 szelet 4 dobozzal			4.25 „
Ural Caviar szürke, nagyszemü, igen kellemes kilója			3.75 „
„ „ „ közepszerü	„ „ „		3.25 „
Alasca-Caviar (ujdonság) ize mint az asztrachanié	„		3.75 „
Friss tengeri hal, dorsz, gaddoz, oabliau, egy p.-láda			2.— „

Bérmentve bármely posta állomásra utánvéttel.

Philipp Richard Peters
in Altona (Holstein).

Szálloda-megnyitás.

Van szerencsém a mélyen tisztelt utazó közönséggel, valamint jóakaróim és barátaimmal tudatni, hogy az ujonnan épült és az ujkor igényeinek megfelelő, minden kényelemmel berendezett

Petanovits „Metropole szállodát“ Budapest

kerepesi-ut 58.

szombaton, szeptember 2-án

megnyitottam. — A szálloda, mely Budapest legélénkebb utczáján, a keleti pályaudvar, színházak és a körut közvetlen közelében fekszik a legmodernebb igényeket is kielégiti, t. i. összes helyiségei villamosan világittatnak, továbbá a szállodában felvonógép, fürdők és télen központi gőzfütés van bevezetve.

A szálloda a fő- és székváros egyik látványosságát képezi. A szálloda kitünő étteremmel, téli kerttel, magyar és franczia konyhával és fényes kávéházzal rendelkezik. — Számos látogatásért esedezve, maradtam kiváló tisztelettel

Berkowitz J. **Frühauf J.**

igazgató, ezelőtt a Sacher C. szállodában. szállodás.

Szoba-árak mérsékeltek, világitás és kiszolgálás nem számittatik.

Eszencziákat

rum, cognac, mindennemü szeszes italok asztali likörök és különlegességek azonnali elhibázhatatlan elkészitésére a legkitünőbb minőségben szállitok.

Azonfelül ajánlok 80 foku, vegyileg tiszta eczeteszenczist kellemes izü boreczet és közönséges eczetek gyártásához. Leirások és használati utasitások ingyen mellékeltetnek.

Kiváló eredményért keresskedek.

Árlapot bérmentve küldök.

Pollák Károly Fülöp

Eszencziák-különlegességek gyára

PRÁGA.

Megbizható ügynökök kerestetnek.

Minden háztartásra nézve nélkülözhetetlen a KATHREINER-féle KNEIPP MALÁTA KÁVÉ

babkávés ízü. A Kathreiner-féle Kneipp maláta-kávé azt az eddig el nem ért előnyt nyujtja, hogy lemondhatunk a vegyitetlen vagy szurrogatokkal vegyitett babkávé általános élvezetéről és készithetünk helyette **jobb izü**, amellett **egészségesebb** s **táplálóbb** kávét. — **Igen jó** babkávéval vegyitve. **Nagyon ajánlható** asszonyoknak, gyermekek- és betegeknek.

Utánzásokat óvatosan kerülni kell.

½ kiló ára 52 kr. — Mindenütt kapható.

Csak fehér csomagokban, melyeken KNEIPP plébános ur arczképe mint védjegy van, valódi.

GUTHJAHR és MÜLLER

malomépitészet, gépgyár és vasöntöde

BUDAPESTEN.

Gyár: V., külső váczi-ut 70. szám.

TRIEUR ÉS LYUKAZÁSI OSZTÁLY.

Ajánljuk az általunk gyártott és több mint

20.000 példányban elterjedt

Trieurek: a konkoly és bükkönynek a buza árpa vagy rozs közöli kiválasztására.
Trieurek: a zabnak a buza közöli kiválasztására.
Buza és árpaosztályozó gép: a mely a magvakat nagyságuk szerint osztályozza nagy választékbani készlet olcsó árakon.
Árjegyzékek kivánatra ingyen és bérmentve küldetnek.
Ismét eladók megfelelő kedvezményben részesülnek. Gyártunk továbbá gőzgépeket, vizikerekeket, teljes malomberendezéseket mü- és sima őrlő-ü malmok részére; továbbá szerszámgépeket a vas és érezek megdolgozására.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.